Súd:	Krajský súd Bratislava
Spisová značka:	2To/48/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1220011008
Dátum vydania rozhodnutia:	12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Mária Šimková
ECLI:	ECLI:SK:KSBA:2026:1220011008.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Šimkovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a Ing. Mgr. Anny Přikrylovej, v trestnej veci obžalovaného W. V. E. L.. pre zločin marenia spravodlivosti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných W. V. a R. V. proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. B2-6T/129/2020 zo dňa 11.06.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2026 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu vo vzťahu k obžalovanému R. V. a vo vzťahu k obžalovaného W. V. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu .

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný
R. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom R. V. XXXXX/XX, F.,

u z n á v a v i n n ý m, že

obžalovaný R. V., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. V. dňa 19.02.2020 na Okresnom súde Bratislava II na Drieňovej 5 v Bratislave pred pojednávacou miestnosťou pristúpili k Y. R., ktorý mal vypovedať ako svedok v trestnej veci vedenej na uvedenom súde pod číslom konania 4T 132/2019 a povedal mu v zmysle toho, že či vie, čo má hovoriť a súčasne W. V. uviedol, aby svedkovi nič nevravel, lebo to bude použité proti nim, keď predtým bol Y. R. oslovený neznámym mužom s tým, že aby nešiel na súd s obžalovaným T. V., ak nechce dopadnúť zle, následne v mesiaci február roku 2020 v Bratislave v Podunajských Biskupiciach na ulici Janka Kráľa R. V. oslovil E. H., ktorá mala tiež ako svedok vypovedať v uvedenom súdnom konaní a požadoval od nej, aby zmenila svoju svedeckú výpoveď z prípravného konania v časti, v ktorej uvádzala, že si od obžalovaného T. V. kupovala drogy, a to tak, aby povedala, že si od obžalovaného T. V. drogy nekupovala, pričom v apríli roku 2020 ju na rovnakom mieste R. V. nahováral, aby na tento súd ani nešla, ďalej v bližšie nezistenom čase v roku 2020 v Bratislave v Podunajských Biskupiciach R. V. a W. V. kontaktovali E. A., ktorý bol už aj predtým oslovený neznámymi mužmi s tým, že ak bude vypovedať na súde spolu s Y. R. proti T. V., tak uvidia, následne W. V. za prítomnosti obvineného R. V. v rodinnom dome na ulici R. V. XX U. F. čítal E. A. jeho svedeckú výpoveď z trestného konania vedeného pod ČVS: PPZ-81/NKA-BA2-2019 týkajúcu sa obžalovaného T. V. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 4T/132/2019 a žiadal od A.Á., aby zmenil svoju výpoveď v tom zmysle, že váhy, ktoré sa našli pri domovej prehliadke u obžalovaného T. V. tomuto E. A. predal, a že drogy nepredával obžalovaný T. V., ale jeho susedia Y. a C. a obžalovaný T. V. o tom nevedel, a toto isté požadovali W. V. a R. V. od E. A. aj pred súdnym pojednávaním na Okresnom súde Bratislava II dňa 29.4.2020, čo E. A. na tomto súdnom pojednávaní pri svojej svedeckej výpovedi napokon aj urobil, rovnako dňa 19.02.2020 R. V. na Okresnom súde Bratislava II pred pojednávacou miestnosťou pristúpil k K. F., ktorá mala vypovedať ako svedok v trestnej veci obžalovaného T. V. vedenej pod číslom 4T 132/2019, a požadoval od nej, aby vypovedala v tom zmysle, že bola pod vplyvom drog pri výpovedi na polícii a nevie, čo vypovedala, keď už predtým v bližšie nezistenom čase v Bratislave v Podunajských

Biskupiciach na ulici R. V. R. V. požadoval od K. F., aby zmenila svoju výpoveď a aby urobila zo seba feťáčku, že nebola pri zmysloch, keď vypovedala a nevedela, čo hovorila, dňa 29.04.2020 R. V. pred Okresným súdom Bratislava II pod hrozbou zbitia nútil R. H.E., aby v trestnej veci obžalovaného T. V. vedenej pod číslom 4T 132/2019 klamal pri svojej svedeckej výpovedi na tomto súde vtom zmysle, že obžalovaný T. V. nepredával pervitín, čo R. H. na predmetnom súdnom pojednávaní vo svojej výpovedi aj urobil z obavy o svoje zdravie, nakoľko aj predtým v presne nezistenom čase v roku 2020 v Bratislave v Podunajských Biskupiciach v blízkosti ulíc R. V. a T. M. mu R. V. hovoril, že ho zbije, ak niečo povie na súde, pričom výpovede všetkých horeuvedených svedkov v súhrne s ďalšími dôkazmi patria medzi hlavné usvedčujúce dôkazy z drogovej trestnej činnosti obžalovaného T. V. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod číslom 4T 132/19 a zároveň odôvodňujú kvalifikovanie protiprávneho konania tohto obžalovaného aj s poukazom na ustanovenie § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona, t. j. na viacerých osobách,
t e d a
spoločným konaním v trestnom konaní maril výpoveď svedka a použil hrozbu násilia, aby pôsobil na svedka,

č í m s p á c h a l

zločin marenia spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku sa obžalovanému

W. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom R. V.
XXXXX/XX, F.,

u k l a d á

podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Mestský súd Bratislava I pod sp.zn. B2-6T/129/2020 dňa 11.06.2024 uznal obžalovaného W. V. vinným zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a obžalovaného R. V. zo spáchania zločinu marenia spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

obžalovaný R. V., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. V. dňa 19.02.2020 na Okresnom súde Bratislava II na H. X v Bratislave pred pojednávacou miestnosťou pristúpili k Y. R., ktorý mal vypovedať ako svedok v trestnej veci vedenej na uvedenom súde pod číslom konania 4T/132/2019 a povedal mu v zmysle toho, že či vie, čo má hovoriť a súčasne W. V. uviedol, aby svedkovi nič nevravel, lebo to bude použité proti nim, keď predtým bol Y. R. oslovený neznámym mužom s tým, že aby nešiel na súd s obžalovaným T. V., ak nechce dopadnúť zle, následne v mesiaci február roku 2020 v Bratislave

v Podunajských Biskupiciach na ulici R. V. R. V. oslovil E. H., ktorá mala tiež ako svedok vypovedať v uvedenom súdnom konaní a požadoval od nej, aby zmenila svoju svedeckú výpoveď z prípravného konania v časti, v ktorej uvádzala, že si od obžalovaného T. V. kupovala drogy, a to tak, aby povedala, že si od obžalovaného T. V. drogy nekupovala, pričom v apríli roku 2020 ju na rovnakom mieste R. V. nahováral, aby na tento súd ani nešla, ďalej v bližšie nezistenom čase v roku 2020 v Bratislave v T. F. R. V. a W. V. kontaktovali E. A., ktorý bol už aj predtým oslovený neznámymi mužmi s tým, že ak bude vypovedať na súde spolu s Y. R. proti T. V., tak uvidia, následne W. V. za prítomnosti obvineného R. V. v rodinnom dome na ulici R. V. XX v F. čítal E. A. jeho svedeckú výpoveď z trestného konania vedeného pod ČVS: PPZ-81/NKA-BA2-2019 týkajúcu sa obžalovaného T. V. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 4T/132/2019 a žiadal od A., aby zmenil svoju výpoveď v tom zmysle, že váhy, ktoré sa našli pri domovej prehliadke u obžalovaného T. V. tomuto E. A. predal, a že drogy nepredával obžalovaný T. V., ale jeho susedia Y. a C. a obžalovaný T. V. o tom nevedel, a toto isté požadovali W. V. a R. V. od E. A. aj pred súdnym pojednávaním na Okresnom súde Bratislava II dňa 29.4.2020, čo E. A. na tomto súdnom pojednávaní pri svojej svedeckej výpovedi napokon aj urobil, rovnako dňa 19.02.2020 R. V. na Okresnom súde Bratislava II pred pojednávacou miestnosťou pristúpil k K. F., ktorá mala vypovedať ako svedok v trestnej veci obžalovaného T. V. vedenej pod číslom 4T 132/2019, a požadoval od nej, aby vypovedala v tom zmysle, že bola pod vplyvom drog pri výpovedi na polícii a nevie, čo vypovedala, keď už predtým v bližšie nezistenom čase v Bratislave v Podunajských Biskupiciach na ulici R. V. R. V. požadoval od K. F., aby zmenila svoju výpoveď a aby urobila zo seba feťáčku, že nebola pri zmysloch, keď vypovedala a nevedela, čo hovorila, dňa 29.04.2020 R. V. pred Okresným súdom Bratislava II pod hrozbou zbitia nútil R. H., aby v trestnej veci obžalovaného T. V. vedenej pod číslom 4T/132/2019 klamal pri svojej svedeckej výpovedi na tomto súde vtom zmysle, že obžalovaný T. V. nepredával pervitín, čo R. H. na predmetnom súdnom pojednávaní vo svojej výpovedi aj urobil z obavy o svoje zdravie, nakoľko aj predtým v presne nezistenom čase v roku 2020 v Bratislave v Podunajských Biskupiciach v blízkosti ulíc R. V. a T. M. mu R. V. hovoril, že ho zbije, ak niečo povie na súde, pričom výpovede všetkých horeuvedených svedkov v súhrne s ďalšími dôkazmi patria medzi hlavné usvedčujúce dôkazy z drogovej trestnej činnosti obžalovaného T. V. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod číslom 4T 132/19 a zároveň odôvodňujú kvalifikovanie protiprávneho konania tohto obžalovaného aj s poukazom na ustanovenie § 172 odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a ustanovenie § 138 písmeno j/ Trestného zákona, t. j. na viacerých osobách.

Za to obžalovanému W. V. súd prvého stupňa podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a obžalovanému R. V. podľa § 344 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pre výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení obaja obžalovaní odvolanie, ktoré odôvodnili prostredníctvom obhajcu podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 07.11.2024.

Obhajoba uvádza, že obaja obžalovaní v plnej miere popierajú spáchanie žalovaného skutku z dôvodu, že sa skutok nestal tak, ako je opísaný v obžalobe. Obžalovaný R. V. mal podľa obžaloby mariť spravodlivosť konaním opísaným vo výrokovej vete napadnutého rozhodnutia zhodne s obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.12.2020 spoločne so spoluobvineným W. V. na svedkov Y. R. a E. A. a sám obvinený R. V. mal pôsobiť na svedkov E. H., K. F. a R. H.. Obžalovaný W. V. mal podľa obžaloby mariť spravodlivosť konaním opísaným vo výrokovej vete napadnutého rozhodnutia zhodne s obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.12.2020 spoločne so spoluobžalovaným R. V. na svedkov Y. R. a E. A.Q..

Obžalovaný W. V. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2021 podrobne opísal ako prebiehala situácia pred pojednávacou miestnosťou na Okresnom súde Bratislava II dňa 19.02.2020 v trestnej veci obžalovaného T. V. č.k. 4T/132/2019, keď vylúčil akékoľvek svoje a rovnako tak aj akékoľvek pôsobenie svojho strýka obvineného R. V. na svedka Y. R., ktorý v daný deň išiel vypovedať ako svedok v predmetnom trestnom konaní. Rovnako tak podrobne opísal ako prebehla situácia v rodinnom dome na ulici R. V. XX U. F., za prítomnosti ďalších osôb X. V. st., X. V. ml., T. C., Y. V., keď vylúčil akékoľvek pôsobenie svojho strýka obvineného R. V. na svedka E. A., ktorý v konaní č.k. 4T 132/2019 obžalovaného T. V. mal tiež ísť vypovedať ako svedok.

Obžalovaný R. V. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2020 podrobne opísal priebeh udalostí a v podstate vo vzťahu k svedkom Y. R. a E. A. potvrdil výpoveď obžalovaného W. V. a poprel akékoľvek pôsobenie svoje alebo obžalovaného W. V. na svedkov Y. R. a E. A.. Rovnako tak poprel priebeh udalostí tak, ako je opísaný v obžalobe vo vzťahu k ďalším svedkom uvedeným v obžalobe, na ktorých mal zákonom aprobovaným spôsobom pôsobiť tak, aby sa dopustil protiprávneho konania.

Samosudca v odôvodnení svojho odsudzujúceho rozsudku postupne opísal a zhrnul skutkové zistenia k jednotlivým svedkom, ktoré mali vyplynúť jednak z výpovedí svedkov v prípravnom konaní a z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní. Najzásadnejšou skutočnosťou v tomto trestnom konaní je potreba zamerať pozornosť na výsluchy svedkov v pôvodnom konaní vedenom na toho času Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V., keď mali byť údajne svedkovia vo svojom postupe pred ich výsluchmi na hlavnom pojednávaní ovplyvňovaní alebo inštruovaní, obžalovanými ako majú vypovedať. Druhou zásadnou skutočnosťou v tomto konaní je potreba vnímať fakt, že všetci svedkovia, ktorí mali byť údajne ovplyvňovaní pri svojich výpovediach sú preukázateľne a nespochybniteľne dlhoročnými konzumentmi tvrdých drog, páchajúci kriminalitu, so sklonmi ku konfabuláciám.

Svedok E. A. v konaní pod sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. sa dostavil na hlavné pojednávanie až dňa 29.04.2020, keď na svoje prvé predvolanie na výsluch na hlavné pojednávanie dňa 19.02.2020 sa nedostavil bez ospravedlnenia. Vo svojej výpovedi okrem iného svedok vypovedal, že drogy od obžalovaného nekupoval, a že jeho výsluch zo dňa 11.09.2019 v prípravnom konaní, s ktorou zápisnicou svedka prokurátor na hlavnom pojednávaní konfrontoval z dôvodu rozporov, prebiehal tak, že na výsluchu bol nafetovaný a dva týždne nespal. Po vrátení veci prvostupňovému súdu krajským súdom na základe odvolania obžalovaného T. V., bol opätovne ako svedok vypočutý E. A. na hlavnom pojednávaní dňa 08.12.2020, keď využil z dôvody obavy o trestné stíhanie právo nevypovedať a po prečítaní zápisnice o výsluchu svedka z 11.09.2019 uviedol, že nič z toho nie je pravda a pravda je ako vypovedal v apríli na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného je zrejmé, že svedok E. A. dva krát opakovane na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2020 a dňa 08.12.2020, teda v rozmedzí cca 10 mesiacov potvrdil svoju výpoveď, ktorá bola odlišná od výpovede, ktorú ako svedok v prípravnom konaní učinil dňa 11.09.2029. O osobe svedka E. A. vypovedá napr. záznam operatívneho oddelenia NAKA zo dňa 21.10.2020 zabezpečený v trestnom konaní vedenom proti obvinenému T. V. pod ČVS: PPZ-56/NKA-BA2-2020 z ktorej obhajoba cituje. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že na hlavné pojednávanie dňa 19.05.2022 sa svedok dostavil rovnako ako svedok Y. R. až po predchádzajúcom zadržaní a poučení o ďalších možných následkoch v prípade nedostavenia sa na súd, keď na predvolania, ktoré mu boli súdom doručované sa nedostavoval bez ospravedlnenia. Zvláštnosťou už v priebehu samotného prípravného konania bola zrejmá potreba vyšetrovateľa opakovanými výsluchmi svedka naprávať v neskorších výpovediach nedostatky vo výpovedi a dopĺňať výpoveď svedka o ďalšie skutočnosti, keď svedok E. A. bol vypočutý celkom 3 krát v dňoch 20.02.2020, 21.05.2020 a 11.06.2020. Svedok v prípravnom konaní ako svedok dňa 11.06.2020 vypovedal pri poučení k veci podľa nesprávnej právnej kvalifikácie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona. Svedok využil na hlavnom pojednávaní právo dňa 19.05.2022 nevypovedať z obavy o možnosť privodenia si nebezpečenstvo vlastného trestného stíhania. Na strane 6 napadnutého rozsudku v prvom odseku samosudca svojsky zhodnotil výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 21.05.2020, ktorá bola druhou v poradí (prvá výpoveď 20.02.2020), keď zo samotnej nejasnej výpovede svedka je zrejmé, že tento nevedel presne čo vypovedá. V opise výpovede svedka samosudca vyvodil už rovno svoj skutkový záver, ktorý nezodpovedá skutočnému obsahu výpovede svedka, keď vyjadrenie svedka v zápisnici samosudca interpretoval: „Následne sa svedok zúčastnil májového pojednávania vo veci obžalovaného T. V., kde vypovedal tak, ako mu bolo povedané obvinenými.

Pokiaľ ide o svedka Y. R. obhajoba uvádza, že v konaní sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. bol ako svedok Y. R. predvolaný na deň 19.02.2020. Vo svojom výsluchu uviedol, že od Y. H. si chodil kupovať drogy asi rok a pol a od neho počul, že tento mal mať drogy od obžalovaného T. V.. Po vrátení veci prvostupňovému súdu Krajským súdom na základe odvolania obžalovaného T. V., bol opätovne ako svedok vypočutý Y. R. na hlavnom pojednávaní dňa 07.12.2020, a vo svojej výpovedi potvrdil, že drogy si kupoval asi 2 roky od Y. H. a ten mu vravel, že drogy má od obžalovaného T. V.. Na otázky obhajcu a prečítaniu zápisnice o výsluchu jeho osoby ako svedka zo dňa 06.08.2019 z prípravného konania

proti obvinenému T. V. v časti „Vyjadrenie svedka k poučeniu“ svedok odpovedal, že tieto slová svedok nikdy nepovedal. Čítanie výpovede svedka obhajca obžalovaného T. V. namietal z dôvodu nespôsobilosti podľa § 119 Trestného poriadku, keď výsluch svedka rovnako ako aj výsluch svedka E. A. a svedkyne K. F. trpel vadami zákonnosti pre absenciu spontánneho vyjadrenia svedka k poučeniu vyšetrovateľa podľa § 130 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že na hlavné pojednávanie dňa 19.05.2022 sa svedok dostavil rovnako ako svedok E. A. až po predchádzajúcom zadržaní a poučení o ďalších možných následkoch v prípade nedostavenia sa na súd, keď na predvolanie, ktoré im boli súdom doručované sa nedostavoval bez ospravedlnenia. Zvláštnosťou už v priebehu samotného prípravného konania bola rovnako ako pri svedkovi E. A., zrejmá potreba vyšetrovateľa opakovanými výsluchmi svedka naprávať v neskorších výpovediach nedostatky vo výpovedi a dopĺňať výpoveď svedka o ďalšie skutočnosti, keď svedok E. A. bol vypočutý celkom 3 krát v dňoch 17.02.2020, 21.2.2020 a 08.06.2020. Svedok Y. R. v prípravnom konaní ako svedok dňa 08.06.2020 vypovedal pri poučení k veci podľa nesprávnej právnej kvalifikácie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona. Svedok využil na hlavnom pojednávaní právo dňa 19.05.2022 nevypovedať z obavy o možnosť privodenia si nebezpečenstvo vlastného trestného stíhania.

Na strane 6 a 7 napadnutého rozsudku samosudca zhrnul obsahovo výpovede svedka zo všetkých troch výsluchov v prípravnom konaní. Svedok vo svojich výpovediach tvrdil, že sa bál vypovedať pravdivo na súde s T. V. z dôvodu odkazov zo strany obvineného R. V. a X. V. a preto sa bál prevziať si aj prvé predvolanie. Zo zápisníc z hlavného konania vo veci obžalovaného T. V. zo dňa 29.01.2020 (prvé HP) a zo dňa 19.02.2020 (deň kedy svedok R. na HP vypovedal) je zrejmé, že svedok Y. R. nebol vôbec súdom ako svedok predvolávaný na prvé hlavné pojednávanie. Z uvedeného plynie, že svedok klamal, keď tvrdil, že sa obával vypovedať pravdu z dôvodu údajných sprostredkovaných odkazov od obžalovaného R. V. a preto sa na predvolanie na súd nedostavil. Rovnako z výpovedí svedka R. H. (viď nižšie) je zrejmé, že svedok Y. R. sám s drogami obchodoval a cez R. H.Š. posielal drogy Y. H.. Z výsluchov svedkyne X. V. (viď nižšie) vyplynulo, že sa so svedkom Y. R. nepozná, nikdy sa s ním nestretla a nikdy sa ho nesnažila kontaktovať.

V súvislosti so svedkyňou K. F. obhajoba uvádza, že v konaní sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. bola ako svedok predvolaná a vypočutá súdom dňa deň 19.02.2020. Vo svojom výsluchu uviedla, že od Y. H. si chodila kupovať drogy. S obžalovaným nič nikdy neriešila. Kupovala drogy pre seba a pre dievča v Trenčíne tak, ako uviedla vo výpovedi v prípravnom konaní pri svojom výsluchu dňa 07.08.2019. Na ulici sa vravelo, že Y. H. berie drogy od obžalovaného T. V.. Po prečítaní zápisnice o výsluchu svedkyne zo dňa 07.08.2019 svedkyňa uviedla, že si nepamätá presne ako to bolo. Po vrátení veci prvostupňovému súdu Krajským súdom na základe odvolania obžalovaného T. V., bola K. F. opätovne ako svedok vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 28.12.2020. Svedkyňa využila z dôvodu obavy o trestné stíhanie právo nevypovedať. Čítanie výpovede svedkyne obhajca namietal z dôvodu nespôsobilosti podľa § 119 Trestného poriadku, keď výsluch svedkyne rovnako ako aj výsluch svedka E. A. a svedka Y. R. trpel vadami zákonnosti pre absenciu spontánneho vyjadrenia svedka k poučeniu vyšetrovateľa podľa § 130 ods. 1 ods. 2 Trestného poriadku. Svedkyňa v prípravnom konaní v trestnej veci obžalovaných ako svedok dňa 11.06.2020 vypovedala pri poučení k veci podľa nesprávnej právnej kvalifikácie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona a dňa 28.05.2020 podľa právnej kvalifikácie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona.

V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že na predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 19.05.2022 sa svedkyňa bez ospravedlnenia nedostavila. Svedkyňa bola vypočutá na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022. Vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že jeden krát ju obžalovaný R. V. nahováral na zmene výpovede niekde na ulici a druhýkrát pred pojednávacou miestnosťou na Okresnom súde Bratislava II na chodbe pred hlavným pojednávaním s obžalovaným T. V.. Tam ju mal nahovárať na zmenu výpovede aj advokát obžalovaného R.. A., že by si svojou výpoveďou urobila zle, že by mohla ísť sedieť keby vypovedala rovnako ako pred vyšetrovateľom. Tu je potrebné zdôrazniť, že obhajca R.. A. začal s obhajobou obžalovaného T. V. na základe uvedeného splnomocnenia až 01.03.2020 a prvého hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci sa ako obhajca zúčastnil až dňa 29.04.2020, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisníc z hlavných pojednávaní vo veci obžalovaného T. V. na Okresnom súde Bratislava II zo dňa 19.02.2020 a 29.04.2020. Obhajca R.. A. nebol prítomný dňa 19.02.2020 v budove Okresného súdu Bratislava II, čo

potvrdzuje aj obrazový záznam z kamerového systému Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.02.2020, ktorý bol ako dôkaz vykonaný v konaní proti obžalovaným na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2023. Z uvedeného je možné prijať jednoznačný záver, že svedkyňa klame. Rovnako je z výpovede svedkyne v prípravnom konaní proti obžalovanému T. V. (na zmenu ktorej výpovede mala byť údajne svedkyňa navádzaná obžalovaným R. V.) možné prijať jednoznačný záver o tom, že svedkyňa sa priznala pred OČTK jednak k zabezpečovaniu pervitínu pre seba, ale aj pre tretie osoby, ktorým predávala za navýšenú sumu.

Pokiaľ ide o svedka I. S. v konaní sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. bol ako svedok predvedený z ÚVTOS Bratislava a vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 28.12.2020. Vo svojom výsluchu uviedol, že drogy si chodil kupovať od Y. H. o tom, že by mal obžalovaný T. V. niečo s drogami nič nevie. Svedok vypovedal, že ho vyšetrovateľ NAKA donútil k takej výpovedi, aby spomenul obžalovaného T. V. inak mu zvýši trestnú sadzbu. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti bol svedok vypočutý v prípravnom konaní dňa 29.05.2020 vypovedal, že nikto ho pri výpovedi neovplyvňoval ani nenahováral.

Svedok R. H. v konaní sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. bol ako svedok vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2020, keď vypovedal, že je dlhoročným užívateľom drog, a že si drogy zabezpečoval okrem iných osôb aj od Y. H., C. F. a Y. R.Š.. Vypovedal, že jeho brat Y. H. ho posielal veľakrát pre drogy k Y. R.. Nevie o tom, že by obžalovaný T. V. mal niečo spoločné s drogami, naopak chodil z ulice vyhadzovať feťákov. Po vrátení veci prvostupňovému súdu Krajským súdom na základe odvolania obžalovaného T. V., bol opätovne ako svedok vypočutý na hlavom pojednávaní dňa 07.12.2020 keď potvrdil, že trpí mozgovu poruchou a rozporuplne vypovedal, že nikto mu poučenie pred výsluchom nečítal, potom zas vypovedal že poučenia trvali asi 10-15 min, že drogy si kupuje v Pentagone, a že ho niekto nahováral ako má vypovedať prvýkrát, keď bol na súde v tejto veci. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že na hlavné pojednávanie dňa 20.09.2022 sa svedok dostavil rovnako ako svedok E. A. a Y. R. až po predchádzajúcom zadržaní a poučení o ďalších možných následkoch v prípade nedostavenia sa na súd, keď na predvolanie, ktoré mu boli súdom doručované sa nedostavoval bez ospravedlnenia. Zvláštnosťou už v priebehu samotného prípravného konania bola rovnako ako pri svedkovi E. A.V. a Y. R., zrejmá potreba vyšetrovateľa opakovanými výsluchmi svedka naprávať v neskorších výpovediach nedostatky vo výpovedi a dopĺňať výpoveď svedka o ďalšie skutočnosti, keď svedok R. H. bol vypočutý celkom 3 krát v dňoch 27.05.2020, 12.08.2020 a 05.10.2020. Svedok vypovedal dňa 12.08.2020 po poučení ku skutku s nesprávnou právnou kvalifikáciou zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) podľa § 346 Trestného zákona. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti bol svedok vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2020 vypovedal, že si nepamätá nič také, že by ho vyšetrovateľ pred výsluchom poučil o tom, že nemusí vo veci vypovedať, keď je obvinený jeho brat. Svedok vypovedal, že užíva drogy každý deň už asi 8 rokov. Svedok potvrdil, že okrem mozgovej poruchy má poruchu reči. Na otázku obžalovaného R. V. odpovedal, že tento sa mu nikdy nevyhrážal. Samosudca obhajcovi opakovane zamietal otázky na svedka. Samosudca pri zhodnotení výpovede svedka na str. 8 napadnutého rozsudku nesprávne interpretoval vyjadrenie svedka v rozpore s vyjadrením svedka, keď napr. zhodnotil, že svedok uviedol, že bol vyšetrovateľom poučený o práve odmietnuť vypovedať pre blízky príbuzenský vzťah. Z výpovedí svedka R. H. je zrejmé, že tento jednak z dôvodu dlhoročnej ťažkej závislosti od metamfetamínu a heroínu, ako aj z dôvodu mozgovej poruchy nie je schopný jednoznačne vypovedať bez pochybností, svoje výpovede mení, ale na záver svojej výpovede povedal, že obžalovaný R. V. sa mu nikdy nevyhrážal. Najzásadnejšia však je skutočnosť, že svedok R. H. v prípravnom konaní proti obžalovanému T. V. vypovedať do zápisnice dňa 10.09.2019 v zásade rovnako ako pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní v trestnej veci obžalovaného T. V. dňa 27.05.2020, teda že on si kupoval drogy okrem iných osôb aj od svojho brata Y. H., Y. H. ho posielal pre drogy k svedkovi Y. R. a nevie od koho mal Y. H. drogy. O obžalovanom T. V. svedok nevypovedal nič. Z uvedeného je jednoznačne možné prijať jediný správny záver, že obžalovaní R. V. a W. V. nemali žiadny záujem a motív na tom, aby svedok R. H. mal zmeniť svoju výpoveď, pretože voči obžalovanému T. V. nič nevypovedal.

Ku svedkyni X. V. L.. obhajoba uvádza, že v prípravnom konaní v trestnej veci marenia spravodlivosti po zmene právnej kvalifikácie nebola vypočutá, vypovedala dňa 14.07.2020 ako svedok pri pôvodnej právnej kvalifikácii pre skutok zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) podľa § 346 Trestného zákona. Vo svojej výpovedi podrobne opísala situáciu, keď svedok E. A.Q. prišiel ku nim domov, kde bola prítomná jej dcéra X. V. Y.., synovec - obžalovaný W. V. s priateľkou

T. C., jej muž - obžalovaný R. V. a taxikár Y. V., s ktorým má jej dcéra X. V. Y.. syna. Svedok E. A. prišiel sám a sám aj odišiel, nevie kto čo čítal, ale pamätá sa, že sa čudovali čo svedok pri svojom výsluchu vypovedal. Svedok uviedol, že nerozumie tomu čo vypovedal, že bol pod vplyvom drog. Vie, že svedok si chodil kupovať drogy oproti ich domu k Y. H. a ku nim nechodil bolo to prvýkrát. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa dňa 09.02.2023 vypovedala zhodne ako pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní a potvrdila, že svedka E. A. žiadny z obžalovaných nenavádzal na zmenu výpovede.

Pokiaľ ide o svedkyňu E. H., tak tá v konaní sp. zn. 4T/132/2019 proti obžalovanému T. V. bola ako svedok vypočutá v prípravnom konaní dňa 18.07.2019. Okrem iného vo svojom výsluchu uviedla že je užívateľkou pervitínu, ktorý si dáva asi päť krát do týždňa. Z odposluchov, ktoré jej boli pri výsluchu prečítané, jednoznačne vyplynulo, že svedkyňa si drogy kupovala od Y. H., ale aj s drogami sama obchodovala. V tomto trestnom konaní nebola nikdy vypočutá na hlavnom pojednávaní, nakoľko sa ani na opakované predvolania na hlavné pojednávania na deň 19.02.2020, 18.03.2020, 29.04.2020, 27.05.2020 nedostavila a nepodarilo sa ju ani predviesť. Svedkyňa bola v prípravnom konaní vypočutá vyšetrovateľom dňa 25.06.2020, že bude vypočúvaná k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku obvinených za zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona. Dňa 26.05.2020 bola ako svedok vypočutá k právnej kvalifikácii obvinených pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona. V tomto trestnom konaní pre zločin marenia spravodlivosti v prvom rade je potrebné zdôrazniť, že na hlavné pojednávanie dňa 09.02.2023 sa svedkyňa dostavila rovnako ako svedok E. A., Y. R. a R. H. až po predchádzajúcom zadržaní a poučení o ďalších možných následkoch v prípade nedostavenia sa na súd, keď na predvolanie, ktoré jej boli súdom doručované sa nedostavovala bez ospravedlnenia. Vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že na výsluch v prípravnom konaní proti obžalovanému T. V. si nepamätá, vtedy bola užívateľkou pervitínu. Na svoj výsluch vo veci marenia spravodlivosti si nepamätá. Súčasne potvrdila, že ani R. V. ani W. V. ju neovplyvňovali ako má vypovedať a trvá na svojej výpovedi, ktorú urobila teraz na hlavnom pojednávaní.

Svedok Y. V. vypovedal v prípravnom konaní dňa 18.08.2020 s poučením, že bude vypovedať k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku obvinených za zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona. Vo svojom výsluchu uviedol, že raz bral obžalovaného R. V. a W. V. spolu s ďalšími dvoma osobami na Okresný súd Bratislava, keď prebiehalo konanie proti obžalovanému T. V.. Na políciu tieto osoby neviezol. Na hlavnom pojednávaní dňa 09.02.2023 využil svoje právo po poučení ako svedok nevypovedať, nakoľko obžalovaný R. V. je jeho bývalý svokor, mal za ženu jeho dcéru X. V.. Samosudca opakovane svojvoľne zhodnotil nesprávne dôvod odmietnutia svedka vypovedať na hlavnom pojednávaní, keď v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol na str. 9 ako dôvod odmietnutia, vyjadrenia svedka by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania, ktorý dôvod nie je v súlade s vyjadrením svedka.

Svedkyňa X. V. Y.. v prípravnom konaní v trestnej veci marenia spravodlivosti po zmene právnej kvalifikácie nebola vypočutá, vypovedala iba ako svedok pri pôvodnej právnej kvalifikácii pre skutok zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) podľa § 346 Trestného zákona dňa 24.07.2020. Svedkyňa vypovedala, že E. A. občas chodil k nim predávať nejaké veci. Videla ho asi štyrikrát, vie, že ide o narkomana. Svedkyňa podrobne opísala stretnutie, keď svedok E. A.Q. prišiel ku nim domov, bol tam doma otec - obžalovaný R. V., mama - X. V. L.., Y. V., obžalovaný W. V. a jeho priateľka T. C.. E. A. chcel, aby mu W. V. prečítal jeho výpoveď ako svedka a potom sa E. A. ospravedlňoval, že on bol vtedy nafetovaný, že ho to mrzí. Svedkyňa počula niečo aj o tom, že svedok okrem iných vecí predal aj váhy T. V.. E. A. k nim prišiel sám a sám odišiel, nikto ho neodprevádzal. Svedka Y. R. nepozná a nikdy sa s ním nechcela stretnúť. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa dňa 09.02.2023 vypovedala zhodne ako pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní a potvrdila, že svedka E. A. žiadny z obžalovaných nenavádzal na zmenu výpovede.

Svedkyňa T. C. v prípravnom konaní v trestnej veci marenia spravodlivosti po zmene právnej kvalifikácie nebola svedkyňa vypočutá, vypovedala iba ako svedok pri pôvodnej právnej kvalifikácii pre skutok zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) podľa § 346 Trestného zákona dňa 14.07.2020. Vo svojom výsluchu podrobne opísala stretnutie v rodinnom dome na G.. R. V. XX u obžalovaného R. V. za prítomnosti oboch obžalovaných, X. V. L.. Svedkyňa bola v prípravnom konaní vypočutá vyšetrovateľom dňa 14.07.2020, že bude vypočúvaná k právnej kvalifikácii skutku obvinených za zločin krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b)

k § 346 Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní dňa 09.02.2023 ako svedok pri svojom výsluchu potvrdila skutočnosti zo svojho výsluchu pred vyšetrovateľom a zopakovala, že svedka E. A. nikto z obvinených neovplyvňoval.

A napokon svedok M. H. v prípravnom konaní vypočutý nebol. Na hlavnom pojednávaní pri svojom výsluchu dňa 21.11.2023 na otázky obhajcu vypovedal, že obžalovaných pozná iba z videnia. S obžalovaným T. V. sa pozná sú kamaráti. S T. V. sa stretli aj vo väzbe niekedy v roku 2021 v ÚVV v Bratislave. Svedok pozná aj Y. H. aj K. F.. Ešte keď bola svedok na slobode, sa dozvedel, že T. V. je vo väzbe, a že na neho vypovedala nejaká K. Domyslel si, že K. F.. Vedel, že sa poznajú, že sú s T. V. kamaráti tak ju oslovil s tým, aby mu povedala ako to bolo. Svedkyňa K. F. svedkovi niekedy v apríli 2020 povedala, že na ňu tlačili policajti, aby vypovedala o T. V., že s drogami, ktoré predával Y. H. má niečo spoločné, pričom sa jej mali vyhrážať, že zariadia, že jej sociálka zoberie dieťa. Prehlásenia s predmetným skutočnosťami vo vzťahu k svedkyni K. F. svedok H. dal ešte v decembri 2021 v ÚVV Bratislava osobne obžalovanému T. V. a obhajoba predmetné prehlásenia v konaní proti obžalovanému T. V. aj zaradila medzi dôkazy, ktoré boli oboznámené na hlavnom pojednávaní. Svedok pri výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdil autencititu predmetných prehlásení a pravdivosť ich obsahu, keď znova zopakoval, že svedkyňa K. F.Á. mu sama povedala, že vypovedala proti obžalovanému T. V. zo strachu o naplnenie vyhrážok o sociálke, keďže ona je ako matka užívateľ pervitínu, čo bol dôvod na obavu z obmedzenia rodičovských práv.

Ďalej obhajoba namieta nedôvodne odmietnuté návrhy na doplnenie dokazovania. Na str. 10 napadnutého rozsudku v odôvodnení samosudca k návrhom obhajoby na oboznámenie zápisníc o výsluchov svedkov R. H. a K. F. z prípravného konania v trestnej veci obžalovaného T. V., ktoré na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2024 odmietol podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku uviedol, že predmetné návrhy po zvážení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že opakované oboznámenie sa z výpoveďami svedkov považoval za nadbytočné s ohľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023. Je pravdou, že na hlavnom pojednávaní súd podľa § 269 Trestného poriadku stručne oboznamoval predmetné listinné dôkazy, ku ktorým sa obaja obžalovaní vyjadrili, že svedkovia nehovoria pravdu. Po oboznámení sa s obsahom výpovede svedka M. H. na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2023 vo vzťahu k svedkyni K. F., obhajoba považovala za nevyhnutné, aby súd dôkladne oboznámil obsah výpovede svedkyne K. F., pretože z výpovede svedkyne vyplývajú zásadné skutočnosti k motívu svedkyne klamať pri svojom výsluchu vo veci obžalovaného T. V. práve z dôvodu, že v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 07.08.2019 sa svedkyňa priznávala jednak ku svojej závislosti na pervitíne, ku kupovaniu si pervitínu od iných osôb ako aj ku kupovaniu a predávaniu pervitínu od Y. H. tretím osobám, ktoré skutočnosti svedkyňa potvrdila v súvislosti s prehrávanými záznamami z odposluchov telefonických hovorov. Je potrebné uviesť zásadnú skutočnosť, že svedkyňa nikdy nebola v súvislosti so skutočnosťami, o ktorých vypovedala nikdy obvinená. Oboznámením celého obsahu zápisnice o výsluchu svedkyne K. F. by bol zrejmý motív, o ktorom vypovedal svedok M. H., prečo svedkyňa pri daných okolnostiach bola ochotná vypovedať proti T. V.. Oboznámením celého obsahu zápisnice o výsluchu svedka R. H. z prípravného konania proti obžalovanému T. V. zo dňa 10.09.2019 by zas bolo zrejmé, vzhľadom na zásadnú skutočnosť a to, že svedok proti obžalovanému T. V. vôbec nevypovedal, že obžalovaný W. V. ani R. V. nemali žiadny motív ovplyvňovať svedka R. H. pred jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2020 na Okresnom súde Bratislava II v konaní proti obžalovanému T. V. a svedok vypovedal zhodne ako vypovedal pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní.

Zároveň obhajoba namieta, že súd prvého stupňa sa s niektorými návrhmi na doplnenie dokazovania nevysporiadal vôbec. Obhajoba opakovane podávala písomne návrhy zo dňa 23.09.2022, 09.05.2023 na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov C. Š., C. Y., T. F. a J. H., ktorými sa súd vôbec nezaoberal a nevysporiadal sa s takýmto návrhom obhajoby ani v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia a nevysvetlil, prečo na návrhy obhajoby nereagoval, čím založil vadu, že o návrhoch obhajoby nerozhodol a vylúčil možnosť vedenia dokazovania ku verzii obžalovaných a rovnako súd bez náležitého a vyčerpávajúceho vysvetlenia sa v odôvodnení s návrhom nevysporiadal . Svedkovia C. Š. a C. Y.C. boli ako svedkovia navrhnutí obžalobou a patrili medzi hlavných svedkov a boli predvolaní už na druhé hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného T. V. na deň 19.02.2020, avšak dostavili sa až na v poradí tretie hlavné pojednávanie dňa 29.04.2020, o skutočnosti ktorej súd vedel a upozornil obhajobu, že budú vypočutí neskôr.

Okrem uvedeného obhajoba namieta, že na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023 boli vykonané dôkazy na technickom zariadení prehratím kamerových záznamov z kamerového systému Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.02.2020, teda zo dňa, kedy sa konalo hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného T. V. a boli vypočúvaní aj svedkovia K. F. E. Y. R.. Z prehratých kamerových záznamov nie je možné prijať skutkové zistenie, ktoré by mohlo s váhou aspoň nepriameho dôkazu potvrdiť protiprávne konanie obžalovaných v intenzite, ktorú predpokladá právna norma. Tieto vykonané dôkazy nezahrnul súd na stranách 11 až 16 medzi dôkazy, o ktoré opiera vinu obžalovaných a nevyvodil z týchto vykonaných dôkazov žiadne skutkové zistenia napriek skutočnosti, že z kamerových záznamov je zrejmé, že sú na nich zachytené miesta na Okresnom súde Bratislava II (chodba pred pojednávacou miestnosťou, priestor pred vchodom do budovy súdu), teda miesta, na ktorých malo dôjsť k ovplyvňovaniu svedkov K. F. a Y. R.Š..

Zároveň, na str. 11 v odvolaní napadnutého uznesenia súd poukázal na dôkazy - výpovede svedkov R. H., E. A.V., Y. R., E. H. E. K. F.. Záver o vine obžalovaného W. V. zo žalovaného skutku mal súd za preukázanú z výpovede svedka E. A.Á., keď svedok mal podrobne opísať dve situácie, pri ktorých ho mal obžalovaný nabádať na zmenu výpovede, čo mal svedok v konečnom dôsledku urobiť a súčasne svedok mal aj opísať konanie obžalovaných po zmene výpovede na hlavnom pojednávaní, keď mal dostať ako odmenu pervitín. Podľa súdu výpoveď svedka E. A. má byť potvrdená nepriamo aj výpoveďou svedka Y. R. a R. H., ktorí potvrdili, že sa viezli na súd spoločne taxíkom. Svedok vo svojej prvej výpovedi dňa 20.02.2020 vypovedal, že niekedy začiatkom roka malo pri ňom zastaviť auto, z ktorého mal vystúpiť chlap, ktorý mu mal povedať, že ak budú s Y. R. vypovedať proti T. V. budú mať problémy. Túto skutočnosť mal podobným spôsobom vo svojej výpovedi zo dňa 17.02.2020 potvrdiť svedok Y. R., pri ktorom malo tiež zastaviť auto približne v rovnakej oblasti, mal z neho vystúpiť chlap a povedať mu, že ak nechce dopadnúť zle, nemá vypovedať proti T. V.. Je potrebné uviesť, že tvrdenie svedka E. A. ani svedka Y. R. sa napriek vykonaniu celého radu zabezpečených dôkazov, a to kamerových záznamov, výsluchov svedkov a rekognícií, nepotvrdilo ani len z časti, teda z uvedeného plynie jediný záver, že tvrdenia menovaných svedkov zdanlivo súvisiace a navzájom sa nepriamo podporujúce neboli preukázané vôbec. Svedok E. A. vypovedal dňa 11.06.2020 pred vyšetrovateľom po poučení, že bude vypovedať k zločinu krivej výpovede a krivej prísahy formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. b) k § 346 Trestného zákona. V tejto výpovedi uviedol na str. 8, že po tom, ako vypovedali na hlavnom pojednávaní spolu s R. H. (Q.), dal im obžalovaný R. V. ako odmenu pervitín. Z výpovede svedka R. H. v prípravnom konaní dňa 05.10.2020 na str. 16 svedok na otázky obhajcu odpovedal, že za zmenu výpovede nič nedostal a po výpovedi na súde išli s E. A. domov a s nikým sa už nestretli. Z uvedeného plynie, že tvrdenie svedka E. A. aj v tejto časti ostalo nepreukázané a nepotvrdené žiadnym iným dôkazom. Z vyššie uvedeného nie je možné vyvodiť iné skutkové zistenia iný právny záver ako ten, že tvrdenia svedka E. A. nie sú podporené žiadnym iným dôkazom práve naopak, stretnutie v dome u obžalovaného je podrobne zdokumentované inými dôkazmi v podobe výpovedí prítomných osôb ako svedkov X. V. Y.. X. V. L.., Y. V. a T. C., ktorí vylúčili akékoľvek pôsobenie na svedka zo strany obžalovaných. Nie je možné zmenu výpovede svedka bez ďalšie prijať za dôkaz o ovplyvňovaní svedka zo strany obžalovaných, najmä ak ide o osobu drogovo závislú, páchajúcu trestnú činnosť, keď tvrdenia takéhoto svedka nie sú objektivizované žiadnym iným dôkazom.

Obžalovaní ďalej namietajú dôveryhodnosť týchto svedkov, keď ide o osoby z kriminálneho prostredia, dlhoročných užívateľov drog a s poukazom na ich závislosť od omamných látok k rozvinutým sklonom ku konfabuláciám, ako aj ľahkú ovplyvniteľnosť pri výsluchu OČTK pri realizácii procesného úkonu, pri ktorom, ako osoby pochádzajúce zo závadového prostredia a samé páchajúce trestnú činnosť, pociťujú ohrozenie vlastnej slobody a bezpečnosti radšej potvrdia aj neúmyselne skutočnosti, ktoré nie sú v súlade s objektívnou pravdou, len aby sa čím skôr dostali z nepríjemnej situácie, bez ohľadu na právne následky, o ktorých boli aj pred procesným úkonom poučené.

V priebehu hlavného pojednávania boli niekoľkokrát predvolávaní svedkovia, ktorí sa opakovane nedostavovali na predvolanie a nakoniec museli byť obmedzení na osobnej slobode. Aj táto skutočnosť napovedá o dôveryhodnosti osôb, ktoré mali byť údajným objektom útoku obžalovaných v zmysle obžaloby. Na hlavné pojednávanie dňa 19.05.2022 sa už dostavili po zadržaní a poučení o ďalších možných následkoch v prípade nedostavenia sa na súd, svedkovia Y. R. a E. A., keď títo obaja využili svoje právo a odmietli vypovedať z dôvodu, aby si neprivodil trestné stíhanie. Táto skutočnosť, podľa názoru obhajoby je jasným príkladom nedôveryhodnosti svedkov, na ktorú od začiatku trestného konania obžalovaní poukazujú, keď títo v obave preverenia pravdivosti tvrdení svojich pôvodných výpovedí z

prípravného konania radšej odmietnu vypovedať. Obava týchto svedkov v tomto smere bude súdu zrejmá aj z ďalšieho hodnotenia skutočností v tejto záverečnej reči, ktoré je možné považovať za zistené. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022 svedkyňa K. F. rozporuplne vypovedala o stretnutí s obžalovaným R. V. niekedy a niekde na ulici, na ktorom ju mal obžalovaný nahovárať na zmenu výpovede a po prečítaní časti jej výpovede z prípravného konania obhajcom na odstránenie rozporov vo výpovediach svedkyňa potvrdila, že to čo uviedla pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní je inak ako uviedla vo svojej výpovedi z prípravného konania, čo odôvodnila tým, že ona si to pamätá tak, ako uviedla na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dokonca obvinila advokáta obhajoby z toho, že pred pojednávaním na Okresnom súde Bratislava II v trestnej veci obžalovaného T. V. 4T/132/2019 ju mal údajne ovplyvňovať a nahovárať na zmenu výpovede v prospech obžalovaného T. V.. Obhajca musí uviesť, že obhajobu obžalovaného T. V. prevzal podľa podpisu obžalovaného T. V. na plnej moci a fyzicky skutočne začal obžalovaného zastupovať až 01.03.2020, keď ale situácia ktorú svedkyňa opisovala pred pojednávaním na Okresnom súde Bratislava II sa udiala v deň konania hlavného pojednávania s obžalovaným T. V. dňa 19.02.2020, kedy svedkyňa vypovedala na súde ako svedok a na chodbe boli prítomné osoby vrátane svedka Y. R.V., ktorý tiež vypovedal v daný deň ako svedok a obžalovaný T. V. mal v tom čase iného obhajcu R.. H.. Tvrdenie svedkyne o jej údajnom ovplyvňovaní obhajcom obžalovaného T. V. v konaní na Okresnom súde Bratislava II č.k. 4T/132/2019 pred pojednávacou miestnosťou dňa 19.02.2020 je úplne za hranicou zdravého chápania, obhajca sa prvý krát zúčastnil súdneho pojednávania v danej trestnej veci až dňa 29.04.2020.

Z výpovede svedkyne K. F. nie je v žiadnom prípade možné prijať také skutkové zistenia, ktoré by mohli svedčiť o protiprávnom konaní obžalovaného R. V.. Tvrdenie svedkyne o jej údajnom ovplyvňovaní obžalovaným niekde na ulici nie je možné verifikovať žiadnym iným dôkazom, ktorý by bol súčasťou trestného spisu. O tom, či sa svedkyňa rozprávala s niektorým z obžalovaných si nepamätala vôbec. Všetky tieto skutočnosti potvrdzujú permanentné tvrdenia obžalovaných o ich nevine a o nedôveryhodnosti a vážnej závislosti na omamných a psychotropných látkach svedkov, ktorí v konaní vypovedajú, ktorá závislosť výrazne ovplyvňuje psychiku, pamäť a celkové kognitívne funkcie mozgu svedkov, čo svedkyňa sama vo svojom výsluchu potvrdila, keď vypovedala že bola užívateľkou pervitínu. Skutkové závery, ktoré je z výsluchu K. F. možné prijať je, že buď si svedkyňa vymýšľala aj v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní, alebo že svedkyňa má pomýlené vnímanie a narušenú pamäťovú stopu v takom rozsahu, že nie je schopná reálne reprodukovať priebeh udalostí a preto nie je možné jej výpoveď takto osamotenú a nepotvrdenú žiadnym iným dôkazom vnímať ako pravdivú.

Obhajoba poukazuje súčasne na dôkaz, písomné vyjadrenie svedka M. H. zo dňa 06.12.2021, ktorý k svedkyni K. F. ešte v konaní proti obžalovanému T. V. dal písomné vyjadrenie v tom zmysle, že priamo od svedkyne má informáciu o tom, ako na ňu pri výpovedi v danom trestnom konaní polícia na ňu vyvíjala nátlak pod hrozbou obmedzenia jej starostlivosti o syna z dôvodu jej závislosti na pervitíne. Tento oboznámený dôkaz, ktorý bol vykonaný v rámci výsluchu svedka M. H. na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023, kde svedok vo svojej výpovedi potvrdil pravosť písomného prehlásenia a pravdivosť tvrdení a zdôraznil, že K. F. mu osobne niekedy v apríli roku 2020 tieto skutočnosti uviedla s tým, že takto vypovedať proti T. V. musela pod nátlakom polície v zmysle vyhrážok, že inak by jej sociálka zobrala dieťa. Svedok súčasne potvrdil, že pozná osobne aj svedka Y. R. aj E. A.Q., ktorí sú feťáci a rovnako aj svedka R. H., ktorý je závislý na heroíne. Výpoveď svedka M. H. plne korešponduje s tvrdením obžalovaného R. V., ktorý vysvetlil vo svojej výpovedi o čom sa na chodbe pred pojednávaním na Okresnom súde Bratislava II v trestnom konaní proti obžalovanému T. V. dňa 19.02.2020 so svedkyňou K. F. rozprával a dôrazne poprel akékoľvek jej ovplyvňovanie.

Je potrebné rovnako poukázať na výsluch K. F. v prípravnom konaní v trestnej veci proti obvinenému T. V. zo dňa 07.08.2019, v ktorej výpovedi sa priznala k obchodovaniu s pervitínom, kde opakovane uvádza ako kupuje od Y. H. pervitín a predáva ho so ziskom iným osobám. Táto skutočnosť, keď K. F. nebola políciou obvinená po priznaní sa k obchodovaniu s pervitínom vo väčších množstvách, spolu s tvrdením svedka H. o tom čo mu sama bezprostredne hovorila, že sa bála polície a preto vypovedala spôsobom akým vypovedala a následne, že mala byť na takúto výpoveď nahováraná obvineným R. V. v tom zmysle, aby vypovedala že ju strašili odobratím dieťaťa sociálkou, pretože je užívateľkou omamných látok, je rovnako skutočnosťou, ktorá vypovedá o nedôveryhodnosti svedkyne K. F. jednak z dôvodu jej závislosti a jednak z dôvodu jej vydierateľnosti, keď v obave o následok svojej trestnej zodpovednosti bola ochotná na súde nehovoriť pravdu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022 bol vypočutý svedok R. H.. Svedok vo svojej výpovedi poprel ovplyvňovanie jeho osoby ako svedka v trestnom konaní proti obžalovanému T. V. akýmkoľvek spôsobom niektorým z obžalovaných a súčasne svedok uviedol, že v danej trestnej veci si už takmer na nič nepamätá. Po prečítaní svedkovej výpovede z prípravného konania v trestnom konaní proti T. V. prokurátorom, sa svedok vyjadril rozporuplne, že vypovedal pravdu, a že si pamätá, že bol na tom výsluchu. Na otázky obhajcu svedok znova poprel, že by sa s ním niekto rozprával o tom, ako má v danej trestnej veci vypovedať a svedok si nepamätá ako v danej trestnej veci vypovedal. Obhajoba musí poukázať v tejto súvislosti na zásadnú skutočnosť a tou je, že svedok vypovedal v trestnej veci obžalovaného T. V. v prípravnom konaní dňa 10.09.2019, teda dávno pred tým, ako mal podľa svojej výpovede v tomto trestnom konaní vedenom proti obžalovaným za zločin marenia spravodlivosti byť údajne ovplyvňovaný obžalovaným R. V. pred hlavným pojednávaním v trestnej veci obžalovaného T. V., kde vypovedal dňa 29.04.2020. Vo svojej výpovedi v prípravnom konaní dňa 10.09.2019 sa ani len náznakom nezmienil, že by mal obžalovaný T. V. drogy predávať alebo uschovávať, naopak potvrdil, že jeho brat Y. H. ho často posielal pre drogy k Y. R.. Na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2020 tieto skutočnosti iba potvrdil, takže chýba akýkoľvek motív obžalovaného R. V. ovplyvňovať, alebo nahovárať na zmenu výpovede svedka R. H. v prospech obžalovaného T. V., pretože svedok o obžalovanom T. V. vo svojej výpovedi nič v súvislosti s drogami netvrdil. Svedok na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022 opakovane poprel akúkoľvek hrozbu fyzickej ujmy zo strany obžalovaného R. V.. Na otázky obhajcu svedok potvrdil že je ťažko závislý od pervitínu, ktorý užíva nepretržite asi 8 rokov dodnes. Obhajoba opätovne poukazuje na nedôveryhodnosť svedkov ako ťažko drogovo závislých osôb s nadmernými sklonmi ku konfabuláciám a s vysokou mierou ovplyvniteľnosti v záťažových situáciách s hľadaním cesty čo najľahšieho úniku z takejto pre nich veľmi nepríjemnej situácie, ktorú cítia ako svoje priame ohrozenie z dôvodu, že sami sa dopúšťajú trestnej činnosti.

Výpoveď svedka R. H. je rovnako osamotená, nepotvrdená žiadnym iným dôkazom, ktorý by potvrdzoval pravdivosť tvrdení svedka, ktoré sám svedok popiera alebo potvrdzuje podľa toho, ktorá odpoveď sa práve naskytá ako tá vhodná. Preto podľa názoru obhajoby nie je možné takúto výpoveď svedka spájať s možným jasným vyvodením skutkového záveru o spáchaní žalovaného skutku obžalovaným R. V.. Svedok I. S. bol predvedený na hlavné pojednávanie dňa 20.09.2022, kde vypovedal ako jedna z osôb, ktorá mala byť podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II ďalšou z osôb, údajne ovplyvňovanou pri svojej výpovedi v trestnom konaní proti obžalovanému T. V.. Svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v danom trestnom konaní vypovedal ako svedok, kde vypovedal, že nevie nič o tom, že by mal mať obžalovaný T. V. niečo s drogami. V tomto trestnom konaní, kde sú stíhaní obžalovaní R. a W. V. ho nikto neovplyvňoval ani nenahováral ako má vypovedať. Prokurátor prečítal svedkovi výpoveď svedka z prípravného konania a svedok sa nevedel k svojej výpovedi vyjadriť. Z výpovede svedka nie je možné prijať skutkový záver o tom, že by mal niektorý z obžalovaných V. pôsobiť na svedka, aby vypovedal určitým spôsobom v trestnom konaní proti obžalovanému T. V.. Na hlavnom pojednávaní dňa 20.09.2022 bola ešte vypočutá svedkyňa X. V. L.. a na hlavnom pojednávaní dňa 09.02.2023 boli vypočutí svedkovia T. C., Y. V. a X. V. Y.., všetko ako svedkovia prítomní na stretnutí v rodinnom dome rodiny V. na G.. R. V. XX U. F., kde malo dôjsť k údajnému ovplyvňovaniu a nahováraniu na zmenu výpovede svedka E. A.Á. oboma obžalovanými. Svedkovia v podstate zhodne opísali priebeh situácie, keď svedok E. A. sám prišiel do rodinného domu, v ktorom býva aj obžalovaný R. V. a chcel, aby mu obžalovaný W. V. prečítal jeho výpoveď, ktorej obsah z prípravného konania proti obžalovanému T. V. si nepamätal podľa jeho vlastných slov z dôvodu, že bol vtedy pod vplyvom drog, čo mal vysvetľovať ako prekážku vo svojom výsluchu aj vyšetrovateľovi, ktorý jeho námietku nespôsobilosti neakceptoval. Po oboznámení obsahu tejto svojej výpovede s vyjadrením, že nerozumie ako také niečo mohol povedať sám z rodinného domu odišiel.

Z výpovedí menovaných svedkov, ktorí všetci boli priamo prítomní situácie v rodinnom dome na G.. R. V. XX U. F., keď všetci zhodne opísali skutkový priebeh spornej udalosti, na ktorej malo podľa obžaloby údajne dôjsť podľa výpovede svedka E. A. z prípravného konania k jeho nahováraniu ako svedka na zmenu výpovede v trestnom konaní proti obžalovanému T. V., a ku ktorej odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať z dôvodu obavy o svoje možné trestnoprávne ohrozenie, nie je možné prijať iný skutkový záver ako ten, že výpoveď svedka z prípravného konania, na ktorú si svedok ani nepamätal, ostala osamotená, nepotvrdená žiadnym iným dôkazom, a ktorú ani sám svedok v obave o svoje možné trestné stíhanie nebol schopný potvrdiť na hlavnom pojednávaní. Na takúto výpoveď nie je možné nazerať ako na pravdivú a v žiadnom prípade ako na dôkaz osvedčujúci protiprávnosť konania obžalovaných.

Na hlavnom pojednávaní dňa 09.02.2023 bola vypočutá svedkyňa E. H. a vo svojej výpovedi uviedla, že nemá vedomosť, že by obžalovaní akýmkoľvek spôsobom kontaktovali iné osoby, aby zmenili svoju výpoveď. Svoj výsluch z prípravného konania proti obžalovanému T. V. si nepamätá, v tom období bola závislá na pervitíne a na súde v danej veci nikdy nevypovedala. Na otázku obhajcu odpovedala, že žiadny z obžalovaných ju nikdy neovplyvňoval. Na odstránenie rozporov po prečítaní jej výpovede ako svedka prokurátorom po poučení o následkoch krivej výpovede zo strany súdu táto opakovane uviedla, že obhajcu obžalovaných, ktorý bol prítomný na jej výsluchu nikdy nevidela a tento výsluch si vôbec nepamätá a znova zopakovala, že pravda je čo uviedla pri výsluchu na hlavnom pojednávaní.

Na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023 boli vykonané dôkazy na technickom zariadení prehratím kamerových záznamov z kamerového systému Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19.02.2020, teda zo dňa, kedy sa konalo hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného T. V. a boli vypočúvaní aj svedkovia K. F. a Y. R.. Z prehratých kamerových záznamov nie je možné prijať skutkové zistenie, ktoré by mohlo s váhou aspoň nepriameho dôkazu potvrdiť protiprávne konanie obžalovaných v intenzite, ktorú predpokladá právna norma.

Obhajoba opakovane podávala písomne návrhy zo dňa 23.09.2022, 09.05.2023 na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov C. Š., C. Y.C., T. F. a J. H., ktorými sa súd vôbec nezaoberal a nevysporiadal sa s takýmto návrhom obhajoby ani v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia a nevysvetlil, prečo na návrhy obhajoby nereagoval, čím založil vadu nedostatočne odôvodneného rozhodnutia.

Svedkovia C. Š. a C. Y., boli ako svedkovia navrhnutí obžalobou a patrili medzi hlavných svedkov a boli predvolaní už na druhé hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného T. V. na deň 19.02.2020, avšak dostavili sa až na hlavné v poradí tretie pojednávanie dňa 29.04.2020.

Rovnako obhajoba namieta spôsob vedenia konania, keď obhajobe sú zamietaná ako neprípustné otázky na svedkov (napr. F., R. H.), ktoré smerovali k zisteniu skutočností podstatných pre riadne objasnenie veci s odôvodnením, že ide buď o opakujúce sa otázky, alebo že nesúvisia s prejednávanou vecou, má obhajoba za to, že je porušené právo na obhajobu a právo na spravodlivý súdny proces a najmä základná zásada kontradiktórnosti trestného konania, keď sa takýmto postupom dáva prednosť pred čítaním výsluchu z prípravného konania pred zistením podstatných skutočností priamo na hlavnom pojednávaní.

Obhajoba má za to, že vykonaným dokazovaním sa zo žiadneho z výsluchu svedkov ani zo žiadneho iného dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní sa nepodarilo nad akúkoľvek pochybnosť preukázať spáchanie trestného činu obžalovanými tak, ako je kvalifikovaný v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 23.12.2020. Z výpovedí svedkov nie je možné prijať také skutkové zistenia, ktoré by osvedčovali správnosť právneho názoru prokurátora o spáchaní zločinu marenia spravodlivosti a preto obhajoba navrhuje, aby súd obžalovaných R. V. a W. V. oslobodil spod danej obžaloby v plnom rozsahu.

Záverom obhajoba uvádza, že v trestnom rozkaze voči obžalovanému W. V. mu bola v právnej vete priznaná poľahčujúca okolnosť spočívajúca vo vedení riadneho života pred spáchaním podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, ktorú súd v právnej vete rozsudku nepojal do obsahu výroku hoci k tomuto postupu nemal z priebehu dokazovania ku osobným pomerom preukázané, že by došlo ku takému skutkovému zisteniu, ktoré by vylučovalo obvinenému priznať danú poľahčujúcu okolnosť.

Rovnako obhajoba je toho názoru, že obvinenému svedčí aj priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, ktorá vo vzťahu ku jeho vzdelaniu a veku v ktorom malo dôjsť ku spáchaniu skutku zakladala dôvodnosť spájania právnych účinkov pre správne použitie ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 3 Trestného zákona platného v čase ukladania trestu pred súdom prvého stupňa. Z daného potom súd nesprávne aplikoval právnu úpravu ustanovením § 36, § 38 ods. 3 keď mal pri uznaní viny posudzovať ukladanie trestu v rozpätí trestnej sadzby od 1 do 4 rokov a 4 mesiacov, čím poškodil obvineného nesprávnou aplikáciou dopadajúcej právnej úpravy s presahom založenia dovolacích dôvodov.

Po zmene právnej úpravy podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona odvolací súd pokiaľ sám v obsahu skutkových zistení uskutočnených súdom prvého stupňa k obsahu osobných pomerov nedoplní dokazovanie, mal by napraviť pochybenie súdu vyjadrené v právnej vete rozsudku vo výroku o treste a pri zachovaní zásady, že súd ukladá trest pri samej spodnej hranici za použitia § 33 a) ods. 1,ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložiť znížený trest pokiaľ od jeho uloženia neupustí.

Vo vzťahu ku obvinenému R. V. je potrebné uviesť , že zmena právnej úpravy podľa § 2 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bez ďalšieho spôsobuje plnú aplikovateľnosť novej výhodnejšej právnej úpravy, podľa ktorej zrušením automatu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona platného do 06.08.2024 a neaplikovateľným pôvodného § 38 ods. 5 v zmysle ochrany danej z § 322 ods. 3 Trestného poriadku (nemožnosť v neprospech obvineného) je potom na mieste uložiť za použitia § 33 a) ods. 1, 2, 3 Trestného zákona v spojení s § 34 ods. 4 miernejší druh aj výmeru trestu.

S poukazom na uvedené skutočnosti obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, alebo v prípade, že by súd nezrušil rozsudok vo výroku o vine, aby obžalovanému W. V. za použitia § 33 a) ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d), písm. j) Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona, uložil výrazne miernejší druh trestu aj miernejšiu výmeru trestu. U obžalovaného R. V. v prípade uznania viny sa obhajoba domáha, aby súd za použitia § 33 a) ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), podľa § 38 ods. 2 uložil podmienečný trest s odkladom na skúšobnú dobu v dohľadom probačného a mediačného úradníka s uložením zákazov a povinnosti podľa § 51 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c), ods. 4 písm. h), písm. j), písm. k) Trestného zákona.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu protistrany, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručované.

Obžalovaný R. V. prostredníctvom svojho obhajcu doplnil svoje odvolanie aj podaniami doručenými odvolaciemu súdu dňa 11.02.2026, kedy súdu predložil návrh na zahladenie odsúdenia podaný v trestnej veci vedenej na Mestskom súde Bratislava I sp. zn. B2-0T/40/2017, pracovnú zmluvu zo dňa 01.08.2024, pracovný posudok a ponuky na prevzatie záruky dôveryhodnými osobami - Y. T. a pracovným kolektívom záujmového združenia občanov združených v komunálnom podniku Bratislavy.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal predložený spisový materiál a nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, preto nariadil vo veci verejné zasadnutie.

Obžalovaný R. V. sa na verejné zasadnutie o odvolaní neustanovil s tým, že prostredníctvom obhajcu písomne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti, preto odvolací súd podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku konal v neprítomnosti obžalovaného.

Obhajca obžalovaných sa na verejnom zasadnutí pridržal písomne podaného odvolania. Pokiaľ ide o výrok o vine, tak tento necháva na zváženie súdu, všetky námietky boli uvedené v písomných dôvodoch. Pokiaľ však ide o výrok o treste, obhajca poukázal na zmenu Trestného zákona účinného k 06.08.2024 a súd je povinný posudzovať, či táto nová právna úprava je pre obžalovaných priaznivejšia. Obhajoba je toho názoru, že pokiaľ ide o obžalovaného W. V., pre neho je priaznivejšia stará právna úprava, nakoľko obžalovanému mali byť priznané dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j), písm. d) Trestného zákona, a preto sa u neho v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica trestnej sadzby. Pokiaľ však ide obžalovaného R. V., pre neho je priaznivejšia novšia právna úprava, nakoľko v jeho prípade bol trest ukladaný za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, čo už podľa novšej právnej úpravy neprichádza do úvahy. Pokiaľ by súd zvažoval použitie § 38 ods. 5 Trestného zákona z dôvodu opätovného spáchania zločinu, tak toto neprichádza do úvahy z dôvodu absencie odvolania prokurátora. Ohľadne R. V., pokiaľ ide o výrok o treste, nebolo okrem registra trestov vykonané takmer žiadne dokazovanie, obžalovaný sa od spáchania skutku zmenil, má bydlisko, prácu, živí svoju rodinu. Z registra trestov obžalovaného vyplývajú tri záznamy, avšak ohľadne prvého odsúdenia ide o skutok z roku 2005 a ostatné odsúdenia sú za menej závažnú trestnú činnosť. Obhajca na verejnom zasadnutí predložil potvrdenie o návšteve škody dcéry obžalovaného V. a potvrdenie o úhrade elektriny a internetu.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W. V. sa pridržal prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku), a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. V. je čiastočne dôvodné, pretože v čase rozhodovania odvolacieho súdu bola zistená existencia poľahčujúcej okolnosti, ktorá nebola premietnutá do výroku o treste napadnutého rozsudku a odvolanie obžalovaného R. V. je dôvodné z dôvodu novely Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zzsrlnkid=17628562&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 2, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 28.12.2020 na R. V. obžalobu pre zločin marenie spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a na W. V. pre zločin marenie spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2021 obžalovaní R. V. a W. V. učinili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že sú nevinní, preto súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaných R. V. E. W. V., L. E. A., Y. R., K. F., I. S.Š., R. H., X. V. L.., E. H., Y. V., X. V. Y.., T. C., M. H., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky, z odboru elektrotechnika a z odboru zdravotníctvo a farmácia, podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy, najmä zápisnice z vykonaných prehliadok, zápisnice z prípravného konania a hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného T. V., rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/132/2019, uznesenie Krajského súdu Bratislava sp zn. 4To/92/2021 a podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prehral kamerové záznamy. Súd prvého stupňa odmietol vykonať dôkazy - oboznámiť zápisnice z výsluchov svedkov R. H. a K. F. v trestnej veci T. V..

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaných týkajúce sa odmietnutia ich návrhov na doplnenie dokazovania, tu treba uviesť, že prvostupňový súd uznesením na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2024 návrhy na doplnenie dokazovanie odmietol v súlade s § 272 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolací súd poukazuje na to, že súd vykonávajúci dokazovanie vo veci, čo do rozsahu dokazovania nie je viazaný návrhmi strán ani ich názormi. Je výlučne na jeho zvážení, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila (argumenta ponderantur, non numerantur). Rovnako, v zmysle uvedeného súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu strany na doplnenie dokazovania. Vykonanie a hodnotenie dôkazov odlišne od predstáv a želaní obžalovaného tak neznamená dôkaznú núdzu, prípadne porušenie jeho práva na obhajobu. Právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie

procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku) a zákonný postup pre reakciu orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Trestného poriadku), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Za porušenie práva na obhajobu teda nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku a zistenie skutku súdom na podklade dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a procesne (rozhodnutím súdu) podložené zamietnutie dôkazných návrhov obžalovaného nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa procesne riadne vysporiadal s návrhmi obžalovaných na oboznámenie zápisníc z výsluchov svedkov R. H. a K. F. v trestnej veci T. V., keď na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2024 uznesením návrhy zamietol (správne malo byť "odmietol") a zaprotokoloval aj odôvodnenie tohto postupu. Súd prvého stupňa návrhy obžalovaného odmietol ako nedôvodné a k návrhom v napadnutom rozsudku uviedol, že skutočnosti potrebné k náležitému zisteniu skutkového stavu potrebného k rozhodnutiu bez dôvodných pochybností vyplynuli z už skôr vykonaného dokazovania a opakované oboznámenie sa z výpoveďou svedkov z trestnej veci T. V. považoval za nadbytočné s ohľadom na vykonané dokazenie na hlavnom pojednávaní dňa 05.10.2023. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa venoval pozornosť návrhom obžalovaných požadovaným spôsobom a nedopustil sa porušenia práva na spravodlivý súdny proces ignoráciou návrhov obžalovaných.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných, že navrhli vykonať ďalšie dôkazy (výsluch svedkov C. Š.E., C. Y., T. F., J. H.) a týmito návrhmi obžalovaného na doplnenie dokazovania sa súd vôbec nezaoberal, vôbec ich nehodnotil a vôbec o nich na hlavnom pojednávaní nerozhodol, čím postupoval súd v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku a v rozpore s právami obhajoby, odvolací súd uvádza, že na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.06.2024 obhajca obžalovaných na otázku súdu, či sú nejaké (ďalšie, okrem vyššie uvedeného) návrhy na doplnenie dokazovania, obhajca, žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania nepredniesol. Odvolací súd poukazuje na to, že vyhlásenie procesnej strany o tom, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť. Rešpektovanie takto prejavenej vôle strany súdom, nemožno považovať za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (R116/2014). Možno preto uzavrieť, že skutočnosť, že súd prvého stupňa nevykonal obžalovanými predtým navrhnuté dôkazy, sama osebe bez ďalšieho neznamená porušenie práva obžalovaných na obhajobu.

Z uvedených dôvodov sú námietky obžalovaných nedôvodné.

Obhajoba obžalovaného W. V. spočívala v tom, že svedka E. A. vôbec neovplyvňoval. Prvý krát ho stretol pri Tescu Q., kde sa tohto svedka pýtal, že je pravdou to, čo vypovedal pred vyšetrovateľom. A. odpovedal, že pred vyšetrovateľom nehovoril pravdu, nakoľko bol nafetovaný. Druhý krát ho stretol v rodinnom dome R. V., kde v tom čase boli prítomní aj T. C., X. V., Y. V., X. V. Y.. a obžalovaný R. V.. A. chcel vedieť, čo vypovedal, tak mu obžalovaný prečítal jeho výpoveď zo zápisnice. A. sa vyjadril, že to nie je pravda, čo vtedy vypovedal a čo mu obžalovaný prečítal. A. potvrdil, že T. V. predal váhy, ktoré boli neskôr u neho zaistené. Spolu s R.I. V. viezli H. a A. na súd, keď mali vypovedať v trestnej veci T. V., vylúčil, že by títo svedkovia boli počas jazdy v aute akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovaní. Vo vzťahu k svedkovi R. poprel akékoľvek jeho ovplyvňovanie, prvýkrát ho stretol až na súde. Rovnako poprel, že by mal obžalovaný R. V. na chodbe pred pojednávaním hovoriť R., ako má vypovedať, nikto sa so svedkom nebavil. Vo vzťahu k K. F. uviedol, že hovorila obžalovanému R. V., že nevie, čo má pred súdom vypovedať a R. V. jej povedal, aby uviedla, ako to bolo, ak bola vtedy nafetovaná, nech to povie pred súdom, čo svedkyňa odmietla s vysvetlením, že by prišla o dieťa. Obžalovaný neovplyvňoval ani E. H., ktorú poznal ako susedku. Od R. V. mal informáciu, že aj táto svedkyňa mala uviesť, že pred vyšetrovateľom o predaji drog T. V. nevypovedala pravdu, určite nenahovárali svedkyňu, aby sa vyhýbala súdu. Listiny zaistené pri domovej prehliadke boli jeho poznámky k výpovediam svedkom, ktoré si legálne zaobstarali. Poznámky ukázal obhajcovi A., od ktorého mal aj vzor čestného prehlásenia ohľadne prehlásenia svedkov, že niektorí z nich mali byť ovplyvňovaní v neprospech jeho

otca. Poznámky obžalovaného sa týkali viacerých svedkov, ktorí mali byť vypočutí. Poznámky aj text čestného prehlásenia si písal vlastnou rukou. Svedok A. prišiel za obžalovaným z vlastnej vôle, aby mu bola prečítaná jeho výpoveď, ktorej obsah bol v neprospech T. V.. S R. sa pred pojednávaním vôbec nerozprával, v tom čase boli na chodbe prítomné viaceré osoby - obžalovaný R. V., R.. H., R., K. F., H. V..

Obhajoba obžalovaného R. V. spočívala v tom, že svedka R. poznal len z videnia, ako si kupoval od Y. H. drogy. Žiadnym spôsobom ho nenavádzal, aby menil svoju výpoveď v prospech T. V. (jeho brata). K. F. pozná od malička, tiež ju neovplyvňoval. Keď išla vypovedať na súd, bola na chodbe súdu vystresovaná, zverila sa mu, že má strach a nevie čo má hovoriť. Obžalovaný jej povedal, aby hovorila k tomu, na čo sa bude pýtať prokurátor. Obžalovaný chodil na každé pojednávanie svojho brata T. V.. Vo vzťahu k E. H. uviedol, že ju stretol na ulici a pri rozhovore jej spomenul, že pred vyšetrovateľom mala vypovedať proti jeho bratovi, čo svedkyňa poprela. Svedkyňu neovplyvňoval, poznámky nájdené pri domovej prehliadke vyhotovil W. V., ktorý si robil poznámky o výpovediach svedkov. Obžalovaný nemal žiadnu vedomosť o tom, že svedkovia v trestnej veci T. V. mali byť nejakým spôsobom ovplyvňovaní v jeho prospech. Od svedka Š. mal informáciu, že vyšetrovatelia chceli od Š., aby vypovedal proti T. V., hoci on V. vôbec nepoznal. K R. nemá žiaden vzťah, A. pozná dlho pod prezývkou „V.“, K. F. od malička ako susedu, rovnako aj R. H.. So A. v minulosti spoločne fetovali, kupoval od neho kradnuté potraviny, aby mal A. peniaze na život. Určite sa A. nevyhrážal, ani ho neovplyvňoval, aby zmenil výpoveď. Stretol ho pri Tescu, kde mu uviedol, že nie je pravda, že vypovedal, že predával nejaké váhy T. V.. A. neskôr prišiel za ním domov, kde na jeho žiadosť mu prečítali výpoveď a sám A. sa dušoval, že to nie je pravda, že bol nafetovaný, čo hovoril aj vyšetrovateľovi F.. W. mu len prečítal jeho výpoveď a to bolo všetko. Nemali dôvod ho ovplyvňovať.

Odvolací súd vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v zhode so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že bol produkovaný dostatok usvedčujúcich dôkazov takej kvality, že sú vylúčené akékoľvek rozumné pochybnosti o vine obžalovaných zo žalovaného trestného činu.

Obžalovaný W. V. je z ovplyvňovania svedka E. A. usvedčovaný priamo výpoveďou svedka E. A., ktorý popísal, ako mu obžalovaný R. V. povedal, aby s ním išiel k nemu domov a aby zmenil svoju výpoveď. U obžalovaného R. V. doma už bol obžalovaný W. V., ktorý mu čítal zápisnicu z jeho výsluchu na polícii a podľa toho mu hovoril, čo má vypovedať, t. j. že váhy, ktoré našli u T. V., mu predal on, a že drogy T. V. nepredával, ale že drogy predávali Y. a C.. Uvedené sa zopakovalo aj v deň pojednávania, kedy ho obžalovaní viezli na súd v bielej Octavii a hovorili mu to isté, teda aby zmenil svoju výpoveď, za čo mu potom dali pervitín. Svedok tiež popísal, ako ho na H. G. zastavilo auto, čierny Mercedes ML, a spolujazdec mu povedal, že ak budú s Y. R. svedčiť proti T. V., tak uvidia. Takto niekto zastavil aj Y. R. pri Tescu v Podunajských Biskupiciach. Pravdivosti výpovede svedka Y. A. z prípravného konania, ktorá bola v súlade s § 263 ods. 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná, svedčia nielen zápisnice z výsluchu svedka A. pred vyšetrovateľom dňa 11.09.2019 a na hlavnom pojednávaní dňa 29.04.2020 v trestnej veci T. V., ktoré zachytávajú výpovede svedka A. v súlade s vyššie uvedeným, t. j. že najskôr vypovedal v neprospech T. V. o predaji drog a neskôr vypovedal, že tento drogy nepredával, ale drogy predávali Y. a C., a T. V. svedok iba predal váhy, ale aj výpoveď svedka Y. R., ktorý potvrdil, že bol zastrašovaný neznámym mužom pred Tescom, ktorý prišiel na SUV, ale aj výpoveď svedka R. H., ktorý potvrdil spôsobom dopravy na súd spolu so svedkom A., ako aj ovplyvňovanie na zmenu výpovede.

Odvolací súd dospel k záveru, že niet žiadnych rozumných dôvodov pre spochybňovanie pravdivosti výpovede svedka E. A., ktorá je okrem vlastnej presvedčivosti podporená aj vyššie uvedenými dôkazmi. V tejto súvislosti vierohodnosť výpovede svedka E. A. neznižuje ani skutočnosť, že ostatní svedkovi, ktorí boli prítomní pri čítaní jeho výpovede z prípravného konania v dome obžalovaného R. V. popreli jeho ovplyvňovanie, pretože jeho usvedčujúca výpoveď obsahuje také konkrétne skutočnosti, ktoré sú jednak v súlade so zápisnicami z jeho výsluchov a jednak je evidentné, že ich bol účastný. Naviac, výpovede týchto svedkov, t. j. rodinných príslušníkov a blízkych obžalovaného, nemožno považovať za vierohodné najmä vzhľadom na blízky rodinný vzťah jednak s obžalovaným W. V., ale aj T. V. a ich nekritického náhľadu na jeho konanie. Títo svedkovia pritom potvrdili, že obžalovaný W. V. prečítal svedkovi A. jeho výpoveď z prípravného konania, pričom z pohľadu odvolacieho súdu nemá žiadny racionálny dôvod, prečo by sám svedok A. mal záujem na jej prečítanie v rodinnom kruhu obžalovaného. Naopak tento dôvod možno vyvodiť práve zo záujmu obžalovaného W. V. na zmenu dôkaznej situácie v prospech jeho otca T. V. a inštruovanie svedka A. pri jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa

venoval tejto okolnosti pozornosť podrobným a obsiahlym spôsobom, pričom aj v tejto časti sú jeho hodnotiace závery správne.

Na základe uvedených skutočností a dôkazov aj odvolací súd vyhodnotil výpoveď svedka A. ako vierohodnú a dostatočne potvrdenú a uvádza, že konanie obžalovaného spočívajúce v ovplyvňovaní svedka Y. A. bolo dokazovaním vykonaným pred súdom prvého stupňa nepochybne preukázané, a to zákonne vykonaným dokazovaním a napriek výhradám obhajoby, je možné prijať ničím nespochybniteľný záver o tom, že skutok tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, sa stal.

Pokiaľ ide o obžalovaného R. V., závery svedčiace pre činnosť obžalovaného spočívajúcu v ovplyvňovaní svedkov tak, ako mu kládla za vinu obžaloba, vyplýva z výpovedí svedkov R. H., E. A., Y. R., K. F. a E. H., ktorí vypovedali na hlavnom pojednávaní, resp. ich výpovede z prípravného konania boli v rámci odstraňovania rozporov, či podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítané, a zápisníc z výsluchu týchto svedkov pred vyšetrovateľom a na hlavnom pojednávaní v trestnej veci T. V.. Svedok R. H. vypovedal, že pri svojich výpovediach pred vyšetrovateľom a na hlavnom pojednávaní klamal v prospech T. V., a to v dôsledku vyhrážok obžalovaného R. V., že ak niečo povie proti T. V., tak ho zbije, pričom ho aj inštruoval, ako má v prospech T. V. vypovedať. Svedok E. A. popísal situácie, pri ktorých bolo na neho pôsobené, aby zmenil svoju výpoveď. V prvom prípade ho zastavilo čierne vozidlo SUV, z ktorého vystúpil spolujazdec a povedal mu, že keď budú s Y. R. svedčiť proti T. V., tak uvidia. V druhom prípade sa stretol s obžalovaným R. V., ktorý mu povedal, aby išiel k nemu domov, a aby zmenil výpoveď. Keď už bol u neho doma, tak mu obžalovaný W. V. čítal zápisnicu z jeho výsluchu pred vyšetrovateľom podľa toho mu hovoril, čo má povedať. Mal povedať, že váhy, ktoré našli u T. V. mu predal on, a že T. V. drogy nepredával. Aj jeden deň pred pojednávaním ho obžalovaný W. V. a R. V. zobrali k sebe domov a uvedené mu zopakovali a toto mu obžalovaný R. V. prízvukoval aj pred súdnym pojednávaním, keď ho spolu s obžalovaným W. V. viezli na pojednávanie. Svedok Y. R. uviedol, že ho na H. G. zastavilo SUV, a posádka toho auta mu hovorila, aby nevypovedal proti T. V. a potom sa to stalo ešte raz pred Tescom, pričom mu vtedy povedali, že ak nechce mať niečo s nimi zlé, tak nemá vypovedať proti T. V.. Aj pred pojednávaním na súde mu obžalovaný R. V. povedal, či si je vedomý, čo má povedať, aby nepotopil T. V.. Takto obžalovaný R. V. ovplyvňoval pred pojednávacou miestnosťou aj K. F., ktorej hovoril, aby zo seba urobila feťáčku. Uvedené vo svojej výpovedi potvrdila aj svedkyňa K. F., ktorá popísala, ako si pred pojednávacou miestnosťou k nej sadol obžalovaný T. V., navádzal ju na to, aby povedala, že keď vypovedala na polícii bola pod vplyvom drog. Aj predtým ju obžalovaný R. V. oslovil, keď bola na ulici R. V., a aj vtedy jej povedal, aby zmenila svoju výpoveď, teda aby povedala, že bola pri svojej výpovedi pred policajtom pod vplyvom drog, a že nebola pri zmysloch. Aj svedkyňu E. H. obžalovaný R. V. navádzal, aby zmenila svoju výpoveď voči jeho bratovi T. V. tak, že si od neho drogy nekupovala, ale tieto mala od Y. H.. Stalo sa to pri bráne jeho domu vo februári 2020. Výpovede týchto svedkov korešpondujú so zápisnicami o ich výsluchoch pred vyšetrovateľom a na hlavných pojednávaniach v trestnej veci T. V., z ktorých vyplýva, že svedkovia E. A., Y. R. a K. F. zmenili na hlavnom pojednávaní svoje výpovede v prospech T. V. a svedok R. H. vypovedal v prospech T. V. tak, ako bol inštruovaný obžalovaným R. V..

Pri hodnotení vierohodnosti uvedených výpovedí bolo potrebné prihliadnuť nielen na ich usvedčujúci obsah, ale aj na formu, akou vypovedali, keď väčšina z nich opísala konkrétne okolnosti ovplyvňovania ich osôb zo strany R. V., miesto, kde k tomu došlo, a v neposlednom rade na počet svedkov, ktorí o ovplyvňovaní na zmenu výpovede vypovedali. Reagujúc na námietky obžalovaných odvolací súd uvádza, že hoci výpoveď niektorých svedkov o ovplyvňovaní zo strany obžalovaných nikto iný nevidel, alebo nepočul, tieto svedecké výpovede o spôsobe konanie obžalovaných navzájom korešpondujú, pričom sa odohrali nezávisle od seba a oddelene. Jedná sa o viacero osôb, u ktorých neexistujú indície o vzájomnej koordinácii ich vzájomných výpovedí a preto sú ich výpovede jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôveryhodné.

Ak svedkyňa E. H.Á., na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď z prípravného konania nepotvrdila, je potrebné uviesť, že v prípadoch, keď svedok na hlavnom pojednávaní podstatne zmení svoju výpoveď v porovnaní s výpoveďou z prípravného konania, nestáva sa výpoveď z prípravného konania v dôsledku takejto okolnosti nulitnou. Trestný poriadok umožňuje takúto výpoveď využiť a zahrnúť ju do procesu hodnotenia vykonaných dôkazov, a to spôsobom a za podmienok uvedených v § 264 Trestného poriadku, ktoré vytvára podmienky pre správne zhodnotenie výpovede v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súd prvého stupňa v

odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov náležite a logicky zdôvodnil, prečo jej výpoveď z prípravného konania považoval za presvedčivú a relevantnú, na základe čoho jej na rozdiel od výpovedi na hlavnom pojednávaní priznal relevantnú výpovednosť a zásadnú dôkaznú silu.

Svedkyňa K. F. svoju výpoveď z prípravného konania potvrdila i pred súdom, rovnako aj svedok H., ktorý po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu. Svedkovia R. a A., ktorých výpovede z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní prečítané podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku, sa k výsluchom dostavili v prípravnom konaní dobrovoľne, pričom každý z nich mal po jeho zákonnom poučení vypočúvajúcim policajtom jednoznačné zákonné právo vo veci odoprieť vypovedať podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku, aby si neprivodili nebezpečenstvo trestného stíhania ohľadne ich prípadnej trestnej činnosti, čo však žiaden z nich nevyužil a títo podrobne popísali spôsob ich ovplyvňovania obžalovaným R. V..

Pokiaľ obžalovaní namietajú, že v osobách svedkov ide o osoby požívajúce návykové látky, čo spôsobuje ich nevierohodnosť, tak odvolací súd konštatuje, že vierohodnosť svedka sa posudzuje na základe rôznych kritérií, ktoré sa vyhodnocujú komplexne, a preto užívanie návykových látok svedkom nemožno z hľadiska jeho vierohodnosti posudzovať izolovane. Znamená to, že užívanie návykových látok bez ďalšieho nediskvalifikuje takúto svedeckú výpoveď, ak neexistujú iné dôvody odlišné od zdravotného stavu svedka, pre ktoré o pravdivosti výpovede vznikli pochybnosti. Naviac, ak by súd akceptoval obhajobu v tomto smere, tak rovnaké kritériá vierohodnosti by bolo potrebné posudzovať aj vo vzťahu k obžalovanému R. V..

K námietke obžalovaných, že boli na hlavnom pojednávaní čítané výpovede svedkov z prípravného konanie učinené predtým ako došlo k zmene právnej kvalifikácie, tak odvolací súd konštatuje, že svedkovia boli vypočutí zákonným spôsobom a orgány činné v trestnom konaní postupovali pri zmene kvalifikácie v zmysle ustanovenia § 206 ods. 6 Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523206'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Prokurátor dňa 20.11.2020 upovedomil obžalovaných, že v obžalobe dôjde k zmene právnej kvalifikácie skutku oproti jeho právnej kvalifikácii v uznesení o vznesení obvinenie a v tejto súvislosti boli vyzvaní, aby v lehote 3 kalendárnych dní prokurátorovi oznámili, či majú vzhľadom novú kvalifikáciu návrhy na doplnenie vyšetrovania, na čo obžalovaní nereagovali. Povinnosť opätovne vypočuť svedkov zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nevyplýva (aj § 284 ods. 2 Trestného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523284'&ucin-k-dni='30.12.9999'>).

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje odvolacie námietky obžalovaných za nedôvodné a stotožňuje sa s názorom prvostupňového súdu, že vyššie uvedené svedecké výpovede vedú k jednoznačnému záveru, že obžalovaní R. V. a W. V. ovplyvňovali vyššie uvedených svedkov, aby zmenili svoje výpovede v trestnej veci T. V. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa správne kvalifikoval skutok vo vzťahu k obom obžalovaným ako zločin marenia spravodlivosti z časti formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 344 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a vo vzťahu k obžalovaného R. V. aj podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaní spoločným konaním v trestnom konaní T. V. marili výpovede svedkov, pričom obžalovaný R. V. použil hrozbu násilia, aby pôsobil na svedka H..

Súd prvého stupňa sa však dopustil pochybenia, keď v právnej vete vo vzťahu k obžalovanému R. V. uviedol, že v trestnom konaní použil násilie, aby pôsobil na svedka, napriek tomu, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný použil hrozbu násilia vo vzťahu k svedkovi R. H.i, keď sa mu vyhrážal zbitím, ak bude vypovedať v neprospech T. V.. Vzhľadom na vyššie uvedené pochybenie súdu prvého stupňa, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému R. V. v celom rozsahu a následne sám vo veci rozhodol, pričom upravil právnu vetu tak, aby zodpovedala spáchanému skutku.

Vzhľadom na to, že v čase od vyhlásenia rozsudku prvostupňovým súdom do rozhodnutia vo veci odvolacím súdom došlo k zmene Trestného zákona, a to novelou č. 40/2024 Z.z. účinnou od 06.08.2024, bolo potrebné preskúmať trestnosť skutku aj v znení novely Trestného zákona.

Pre úplnosť a prehľadnosť odvolací súd konštatuje, že obžalovaní W. V. a R. V. v trestnom konaní marili výpoveď svedka, pričom obžalovaný R. V. použil hrozbu násilia, aby na svedka pôsobil, čo podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024 ako aj od 06.08.2024 zodpovedá zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a vo vzťahu k obžalovanému R. V. aj podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, s trestnou sadzbou 1 až 6 rokov. Novelou Trestného zákona však došlo k odstráneniu povinnosti úpravy hraníc trestných sadzieb v nadväznosti na pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

U obžalovaného T. V. bola súdom prvého stupňa správne ustálená priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) a žiadna poľahčujúca okolnosť, preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 bolo obžalovanému potrebné zvýšiť spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, a trest ukladať v sadzbe 2 roky a 8 mesiacov až 6 rokov, čo bolo z neskoršieho znenia zákona vypustené. Preto je neskoršie znenie Trestného zákona pre obžalovaného T. V. priaznivejšie.

U obžalovaného W. V. nebola súdom prvého stupňa zistená žiadna priťažujúca, ani poľahčujúca okolnosť, a to ani podľa § 36 písm. j) Trestného zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života. Odvolací súd zistil, že obžalovaný W. V. doposiaľ súdne trestaný nebol, ani v súčasnosti nie je proti nemu vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie, dopustil sa niekoľkých menej závažných priestupkov na úseku dopravy a jedného priestupku proti verejnému poriadku, ktorého sa dopustil vo veku 16 rokov. Povahu týchto priestupkov i zo zreteľom na to, že priestupok proti verejnému poriadku sa týka rešpektovania autorít, odvolací súd nevzhliadol takú spojitosť priestupkov s prejednávaným trestným činom, ktorá by opodstatňovala záver, že spáchanie prejednávaného trestného činu je vyvrcholením negatívneho osobnostného vývoja obžalovaného od 16 roku veku do spáchania skutku. Preto uvedené priestupky nevyhodnotil ako prekážku záveru o doterajšom riadnom živote obžalovaného. Korekcia tohto pochybenia odvolacím súdom bola dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému W. V.. U obžalovaného W. V. nastala prevaha počtu poľahčujúcich okolností nad počtom priťažujúcich okolností v pomere 1:0. Z tohto dôvodu bolo potrebné u obžalovaného podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu trestnej sadzby uvedenej v § 355 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je 1 až 6 rokov, o jednu tretinu, a trest ukladať v trestnej sadzbe 1 rokov až 4 roky a 4 mesiace. V prípade prevahy poľahčujúcich okolností nemožno mať pochybnosti o tom, že práve následkom nutnosti znížiť v dôsledku prevažujúcich poľahčujúcich okolností hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody diktovanej Trestným zákonom účinným do 05.08.2024 je táto skoršia úprava pre obžalovaného priaznivejšia než úprava účinná od 06.08.2024.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024 pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchateľ trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchateľa alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchateľa o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchateľ trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchateľa alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového

prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zváži najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný R. V. bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, a to pre rôznu trestnú činnosť, opakovane pre prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a drogové trestné činy, za ktoré mu boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný W. V. doposiaľ súdne trestaný nebol, dopustil sa viacerých priestupkov.

Pri revízii výroku o treste odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v súlade s § 38 ods. 2 Trestného zákona zisťoval pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V prípade obžalovaného R. V. ich ustálil správne, keď nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu predchádzajúcich odsúdeniach. V prípade obžalovaného W. V., ako už aj bolo vyššie konštatované, súd prvého stupňa pochybil, keď nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona spočívajúcu vo vedení riadneho života, čo napravil odvolací súd. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal aj priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona, s uvedeným sa odvolací súd nestotožnil. Obžalovaný síce spáchal skutky vo veku 20 rokov (čo formálne napĺňa podmienku osoby blízkej veku mladistvého, ktorou sa podľa § 127 ods. 2 Trestného zákona rozumie osoba vo veku 18 - 21 rokov), ale Trestný zákon v dotknutom ustanovení § 36 písm. d) zároveň požaduje splnenie podmienky, že táto skutočnosť (daný vek osoby) mala vplyv na rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť, čo u obžalovaného nebolo zistené zo žiadneho z vykonaných dôkazných prostriedkov a odvolací súd zdôrazňuje, že je dostatočne všeobecne známa skutočnosť, dokonca aj pre osoby mladšie ako 18 rokov, že marenie výpovede svedkov je protiprávnym konaním.

Obžalovanému W. V. bolo potrebné ukladať trest podľa Trestného zákona účinného do 05.08.2024, ktoré je pre neho priaznivejšie, a to v trestnej sadzbe 1 rok až 4 roky a 4 mesiace a obžalovanému R. V. podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 v trestnej sadzbe 1 až 6 rokov.

Aj odvolací súd považoval za potrebné diferencovať tresty oboch obžalovaných, a to jednak pre odlišnú mieru ich účasti na trestnom čine a odlišnú závažnosť ich konania, keď obžalovaný R. V. maril výpovede viacerých svedkov, pričom použil aj hrozbu násilia a jednak preto, že obžalovaný W. V. nikdy predtým nebol odsúdený za trestný čin, na rozdiel od obžalovaného R. V., u ktorého jeho 7 predchádzajúcich odsúdení poukazujú na menej priaznivé možnosti nápravy v porovnaní s W. V.. Uvedené bolo potrebné pri výmere trestov vziať do úvahy.

Pri úvahách o druhu trestu obžalovanému R. V. odvolací súd prihliadol na to, že obžalovaný má 7 záznamov v registri trestov pre rôznorodú trestnú účinnosť, v prvých dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Opakovane mu boli ukladané podmienečné aj nepodmienečné tresty odňatia slobody, vrátane trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 9 mesiacov. Tieto sa však minuli nápravnému účinku. Vzhľadom na to, že vedenie riadneho života nebolo možné u obžalovaného dosiahnuť uložením podmienečného trestu odňatia slobody, ale ani opakovaným výkonom hoc aj dlhodobého trestu odňatia slobody, je potrebné klásť dôraz na ochrannú funkciu trestu vo vzťahu k členom spoločnosti. Účelu trestu podľa citovaného ustanovenia zákona v prípade obžalovaného zodpovedá výlučne nepodmienečný trest odňatia slobody.

Ak sa obžalovaný domáhal uloženia podmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd uvádza, že podmienečný trest odňatia slobody je v zmysle § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona možné uložiť len takému páchateľovi, u ktorého možno predpokladať, že účel trestu možno dosiahnuť aj bez jeho výkonu. Takáto podmienka však u obžalovaného R. V. splnená nie je, keďže z hľadiska prevýchovy neefektívne bolo aj uloženie nepodmienečných trestov. Preto je potrebné zvýrazniť ochrannú a morálnu funkciu trestu v podobe uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V súvislosti s ponúknutými zárukami za nápravu obžalovaného odvolací súdu dodáva, že záruka môže byť účinná až vtedy, keď ju súd prijme. Súd pritom posudzuje, či ponúknutá záruka dáva predpoklady pre nápravu obvineného pôsobením dôveryhodnej osoby. Súd po prijatí záruky (samostatným výrokom) pri rozhodovaní o treste (nie pri rozhodovaní o vine) berie na ňu zreteľ, a to tým spôsobom, že upustí od potrestania, uloží taký druh trestu, ktorý nie je spojený s odňatím slobody, alebo uloží trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu. Z uvedeného vyplýva, že prijatie záruky za nápravu obvineného má zmysel a jej prijatie je opodstatnené vtedy, keď súd uloží obvinenému trest odňatia slobody, ktorý nie je spojený s jeho výkonom. To sa v predmetnej veci nestalo. Odvolací súd nepovažuje za dostatočné prijatie ponúknutých záruk, pretože je toho názoru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

Pri výmere tohto trestu v rámci trestnej sadzby uvedenej v § 344 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je 1 až 6 rokov, odvolací súd prihliadol okrem vyššie uvedených nepriaznivých možností nápravy obžalovaného a závažnosti konania, aj na odstup času, ktorý uplynul od spáchania skutku, a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov. Takto uložený trest v sebe dostatočne zahŕňa požiadavky na individuálnu aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bol v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, a preto ho odvolací súd v nezmenenej podobe prevzal do svojho rozsudku

Pokiaľ ide o obžalovaného W. V., tento doposiaľ nebol súdne trestaný, čo dáva možnosť predpokladať, že účel trestu možno v jeho prípade dosiahnuť i bez jeho výkonu, a teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné. Odvolací súd konštatuje, že trestný čin obžalovaného bol ojedinelým excesom v riadnom spôsobe života, avšak uloženie iného (miernejšieho) druhu trestu vylučujú okolnosti prípadu, kedy obžalovaný demonštroval amorálnu stránku svojej osobnosti, keď sa snažil ovplyvniť výpoveď svedka v trestnom konaní, a preto je žiaduce po určitý čas monitorovať jeho správanie z hľadiska súladu so zákonom. Podľa názoru odvolacieho súdu u prvopáchateľa trestnej činnosti je možné racionálne očakávať, že v prípade uloženia trestu odňatia s podmienečným odkladom jeho výkonu bude naplnený účel trestu sledovaný § 34 Trestného zákona, tu najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Nemožno tiež opomenúť výchovný a odstrašujúci účinok samotného trestného konania. Trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pri priznaní poľahčujúcej okolnosti a odstupu času od skutku zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám, splní požiadavky individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.